

DIMMORNAS GRÄND

DEN VITA
Fjädern

KATARINA GENAR
& SIGNE GABRIEL

**BONNIER
CARLSEN**

I DEN HÄR BOKEN
TRÄFFAR DU:

Dante

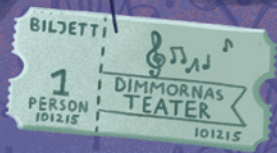
Paloma

Jmelda

Elsa

Disa och Kosmos

Jag heter Dante och nu ska du få veta en hemlighet. Det finns en plats som inte många känner till. Den platsen heter Dimmornas gränd och ligger i Klockornas dal. Här är husen gamla och gatlyktorna lyser svagt om kvällen. Och det finns portaler som gör att man kan färdas genom tid och rum. I alla fall kan jag och min kompis Paloma göra det. När klockorna slår och dimman sveper in, då vet vi att det är dags. Följ med du också ...

Det är höst och löven faller från träden. Paloma och jag är hos vår vän Disa i Dimmornas gränd. Disa bor i ett gammalt hus och där har hon en antikhandel med saker från förr i tiden. Här finns alltid mycket som behöver fixas.

I dag hjälper vi Disa att sopa framför hennes hus medan hon planterar om blommor i krukorna. I gränden vilar en lätt dimma.

Öppet

– Ni är så snälla som hjälper mig att
hålla fint, säger Disa.

– Såklart, nickar Paloma.

Jag sopar bort de sista löven. Då ser jag något mörkt som närmar sig i dimman. Ett par gröna ögon glimmar till.

Det är Disas katt.

– Hej Kosmos, säger jag och böjer mig ner för att klappa honom.

Men Kosmos viker undan och tassar i väg, vänder sig om och tittar på oss igen. Hans ögon är grönare än någonsin.

Det känns precis som att han vill något. Som att han vill att vi ska följa med honom.

– Följ efter Kosmos, säger Disa.
Sedan nickar hon lite för sig själv.
– Något kallar inne i gränden,
fortsätter hon. Jag tror bestämt att
något från en annan tid har kommit
bort och behöver hittas ...

Paloma och jag tittar snabbt på
varandra.

Disa säger ofta sådana där
underliga saker som man inte riktigt
förstår.

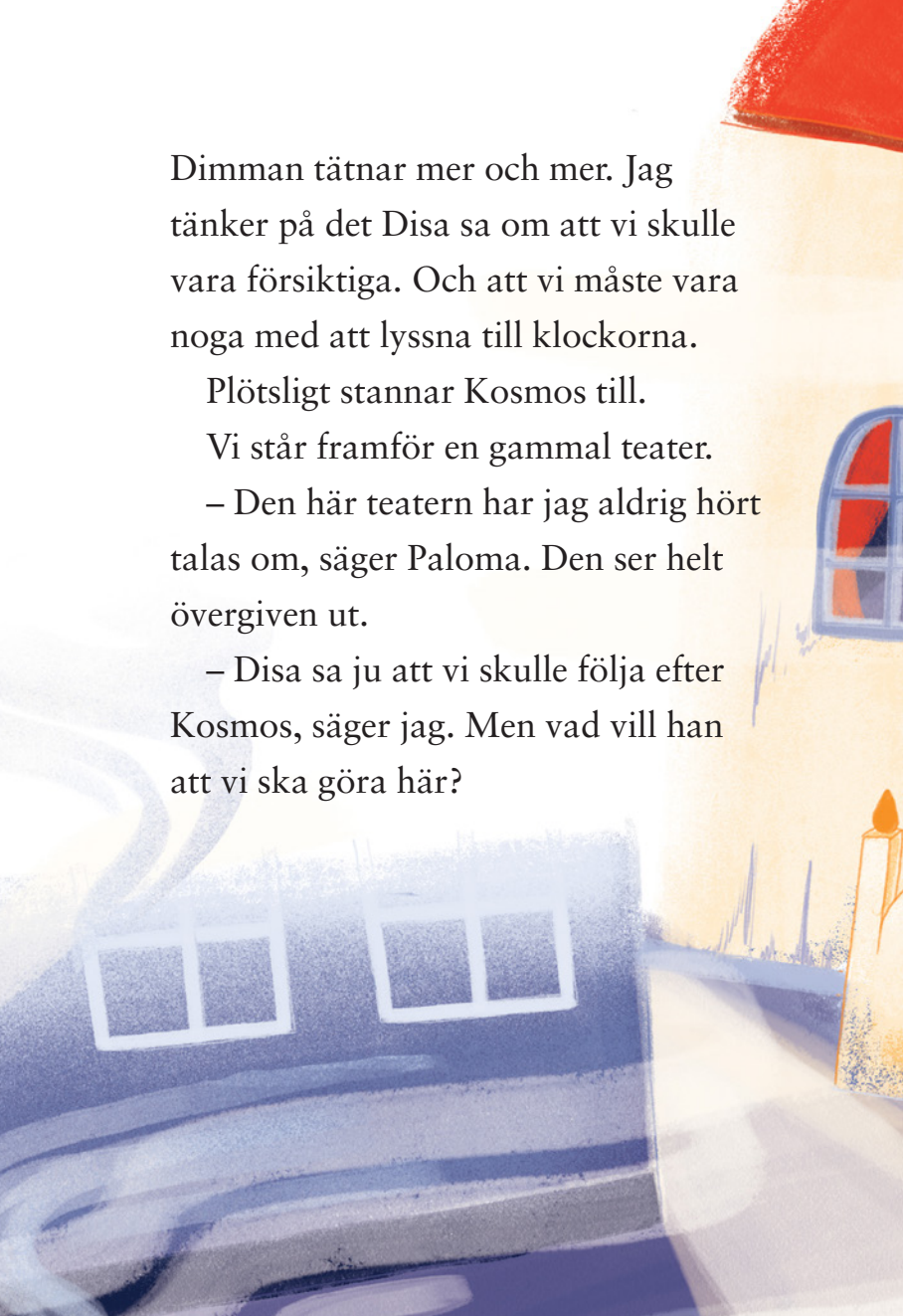
– Men kom ihåg att när klockorna
slår den andra gången, då måste ni
ta er tillbaka hit igen så snabbt som
möjligt. Annars blir ni fast ...

Disa sänker rösten och tittar
allvarligt på oss.

– Var försiktiga, säger hon.

Paloma och jag ställer ifrån oss våra
sopborstar och följer efter Kosmos.
Han fortsätter djupare in i gränden.

Dimman tättnar mer och mer. Jag tänker på det Disa sa om att vi skulle vara försiktiga. Och att vi måste vara noga med att lyssna till klockorna.

Plötsligt stannar Kosmos till.

Vi står framför en gammal teater.

– Den här teatern har jag aldrig hört talas om, säger Paloma. Den ser helt övergiven ut.

– Disa sa ju att vi skulle följa efter Kosmos, säger jag. Men vad vill han att vi ska göra här?

DIMMORNAS
TEATER

Mitt på dörren sitter en guldfärgad knopp. Paloma tar tag i knoppen och vrider runt. Det klickar till och dörren går upp.

Hennes ögon glänser. Hon älskar att upptäcka nya ställen.

– Kom, viskar hon. Vi går in.

Mitt hjärta bultar hårt. Kan Kosmos verkligen ha menat att vi skulle gå in här? Men Paloma är redan på väg och jag följer efter.

Jag tittar mig omkring. Kosmos är försvunnen.

